- שיזכה 1 לעולם הבא הרי זה צדיק גמור

That he should merit to the World-to-come; he is a complete צדיק

OVERVIEW

The צדקה teaches that if a person gives צדקה with the stipulation that his son should live or that he should merit עוה"ב, this conduct is praiseworthy of a צדיק Our תוספות qualifies this statement.

♦

תוספות anticipates a question:

רהדתנן (אבות פ״א מ״ג) אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס – And that which we learnt in a משנה; 'do not be like servants who serve the master on the condition to receive a reward'; indicating that it is improper to expect reward. Why does our מברא state that if he does a מצוה with the stipulation that he be rewarded in the שוה"ב that this is proper and indeed he is even considered a צדיק גמור !!

answers that when the אבות in אבות requires that we should not expect reward -

היינו בכהאי גוונא שאם לא תבוא לו אותה הטובה שהוא מצפה – That means specifically in this manner, that if that reward which he is expecting will not come, then -

תוהא ומתחרט על הצדקה שעשה –

He is sorry and regrets the בדקה that he performed. It is this type of conduct that the משנה rejects -

אבל מי שאינו תוהא ומתחרט הרי זה צדיק גמור –

However he who is not sorry and (is not) regretful for the צדקה he did even if he did not receive the anticipated reward, this person is a צדיק גמור.

וכן משמע בריש מסכת ראש השנה (דף ד,א) ובפרק קמא דבבא בתרא² (דף י,ב): And this concept is also indicated in the beginning of מסכת ר"ה and in the first of מסכת ב"ב of מסכת ב"ב.

<u>SUMMARY</u>

_

¹ The text in our אמרא reads: שאהיה בן עוה"ב, it is ב"ב it is בשביל שאזכה לעוה"ב. (Is it possible that תוספות understands the to mean that the son should merit גמרא נמרא א

 $^{^2}$ The מכרא גמרא there in ב"ב explained the מסוק הטאת (and in a similar vein in מרא that the אדקה וחסד אדקה וחסד אדקה (and in a similar vein in ה"ש) that the אדקה אומות העולם the מכרא do is only for their sake and benefit and is therefore considered מברא הטאת. The מכרא הטאת, that this person is a ישראל עכו"ם. The מכרא מחשר מברא מון עכו"ם it is a מברא מרא הטאת מברא הטאת מכר ש"י answered that by the עכו"ם it is a מברא הסדר הש"י he is a עכו"ם there who explains that by עכו"ם if their wish is not fulfilled they regret doing the ישראל we know that דעתן לשמים whether or not the request is fulfilled.

It is proper for a person to request a reward for his good deeds; provided he does not regret performing them if his request is not granted.

THINKING IT OVER

Why does תוספות not cite בשביל שיחיה; the first part of the ברייתא?